

Poprawka 2**Guido Reil, France Jamet, Elena Lizzi, Stefania Zambelli, Nicolaus Fest, Peter Kofod, Dominique Bilde, Harald Vilimsky**

w imieniu grupy ID

Sprawozdanie**A9-0183/2020****Klára Dobrev**Polityczne strategie społeczne i na rzecz zatrudnienia w strefie euro w 2020 r.
(2020/2079(INI))**Projekt rezolucji (art. 181 ust. 3 Regulaminu) w celu zastąpienia projektu rezolucji niustawodawczej A9-0183/2020****Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie politycznych strategii społecznych i na rzecz zatrudnienia w strefie euro w 2020 r.***Parlament Europejski,*

- uwzględniając art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
- uwzględniając art. 54 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że kryzys związany z COVID-19 wywiera bezprecedensowy wpływ na wszystkie państwa członkowskie;
- B. mając na uwadze, że stopa bezrobocia w strefie euro ma wzrosnąć z 7,5 % w 2019 r. do mniej więcej 9,5 % w 2020 r., choć między państwami członkowskimi będą występować znaczne różnice;
- C. mając na uwadze, że środki izolacji nakazane przez rządy w celu walki z kryzysem związanym z COVID-19 będą miały znaczący wpływ na sytuację społeczno-gospodarczą obywateli państw członkowskich, w szczególności najmniej zamożnych; mając na uwadze, że kryzys związany z COVID-19 wywiera nieproporcjonalnie negatywny wpływ na wiele sektorów i zawodów;
- D. mając na uwadze, że kryzys związany z COVID-19 uwydatnił potrzebę istnienia silnych systemów opieki zdrowotnej i społecznej w państwach członkowskich;
- E. mając na uwadze, że ogólnie rzecz biorąc, inwestycje społeczne w państwach członkowskich są konieczne, by zapewnić w państwach członkowskich niezbędne systemy świadczące obywatelom wysokiej jakości usługi socjalne, zwłaszcza w dziedzinie edukacji, emerytur i opieki zdrowotnej;
- F. mając na uwadze, że rynki pracy w państwach członkowskich, a nawet w poszczególnych regionach państw członkowskich, różnią się pod wieloma względami i podlegają wielu różnym ramom prawnym; mając na uwadze, że ramy te historycznie rozwijały się na poziomie regionalnym i krajowym zgodnie z pewnymi kierunkami

ściśle związanymi z obowiązującymi systemami ochrony socjalnej;

- G. mając na uwadze, że już przed kryzysem związanym z COVID-19 państwa członkowskie zmagają się z problemami strukturalnymi na rynku pracy, takimi jak niska aktywność zawodowa oraz niedopasowanie umiejętności i kwalifikacji do potrzeb; mając na uwadze, że potrzebne są ukierunkowane środki na szczeblu krajowym, aby przygotować osoby bierne zawodowo do szczególnych potrzeb ich rynków pracy;
- H. mając na uwadze, że jednym z największych wyzwań dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) w strefie euro jest brak wykwalifikowanej siły roboczej; mając na uwadze, że w niektórych krajach brak wykwalifikowanych pracowników ujawnia niedobór siły roboczej, natomiast w innych jest on odzwierciedleniem strukturalnego niedopasowania dostępnej siły roboczej do potrzeb przedsiębiorstw;
- I. mając na uwadze, że państwa członkowskie ograniczyły skutki gospodarcze środków izolacji wprowadzonych w celu walki z kryzysem związanym z COVID-19, obejmując dziesiątki milionów pracowników systemami krótkoterminowych urlopów – na wzór niemieckiego programu Kurzarbeit (praca skrócona) – w ramach których rządy wypłacają pracownikom pracującym w zmniejszonym wymiarze godzin lub niepracującym w ogóle 60–85 % wynagrodzenia; mając na uwadze, że pod koniec sierpnia 2020 r. Komisja zaproponowała podział 81,4 mld EUR z nowo utworzonego instrumentu tymczasowego wsparcia w celu zmniejszenia zagrożeń związanych z bezrobociem w sytuacji nadzwyczajnej (SURE);
- J. mając na uwadze, że według szacunków w pięciu największych państwach UE 9 mln osób pracujących w skróconym wymiarze godzin, czyli około 20 % pracowników objętych takimi systemami, jest zatrudnionych na stanowiskach „zombie” w branżach, które będą nadal zmagają się z problemami z powodu COVID-19, w tym w branży podróżniczej i turystycznej, w hotelarstwie, rozrywce i handlu detalicznym; mając na uwadze, że jeśli subsydia płacowe ustaną w 2021 r., te 9 mln osób będzie zagrożonych bezrobociem; mając na uwadze, że na stanowiskach „zombie” pracuje 6 % spośród wszystkich zatrudnionych w UE¹;
- K. mając na uwadze, że cyfryzacja i sztuczna inteligencja mają kluczowe znaczenie dla wielu sektorów gospodarki, ponieważ mogą zwiększać konkurencyjność oraz tworzyć miejsca pracy i dobrobyt gospodarczy; mając na uwadze, że zmiany technologiczne doprowadziły do wzrostu zapotrzebowania na osoby posiadające odpowiednie umiejętności; mając na uwadze, że choć cyfryzacja może z jednej strony stanowić szansę na tworzenie miejsc pracy i postęp społeczny, to z drugiej strony może być również przyczyną bezrobocia;
- L. mając na uwadze, że oprócz pracy w skróconym wymiarze godzin w całej UE stosowane są powszechnie inne formy pracy, takie jak praca na odległość lub telepraca; mając na uwadze, że elastyczna organizacja czasu pracy i telepraca mogą odegrać kluczową rolę w utrzymaniu miejsc pracy, a także przyczynić się do lepszej równowagi

¹ Allianz, „The risk of 9 million zombie jobs in Europe” [Ryzyko istnienia 9 mln stanowisk „zombie” w Europie], 17 czerwca 2020 r.

między życiem zawodowym a prywatnym;

- M. mając na uwadze, że środki izolacji nakazane przez rządy w celu walki z COVID-19 doprowadziły do nasilenia się przemocy domowej, co z kolei doprowadziło do wzrostu bezdomności; mając na uwadze, że wzrost bezdomności w ostatnim dziesięcioleciu ma wiele różnych przyczyn, oraz mając na uwadze, że skuteczne rozwiązanie tego problemu wymagałoby od państw członkowskich podjęcia działań w różnych dziedzinach, takich jak opieka zdrowotna, polityka rynku pracy i ochrona kobiet przed przemocą domową;
- N. mając na uwadze, że kryzys związany z COVID-19 wywarł nieproporcjonalnie negatywny wpływ na osoby z niepełnosprawnościami i ich rodziny; mając na uwadze, że w wielu państwach członkowskich wskaźniki ubóstwa, w tym ubóstwa dzieci, są nadal wysokie, oraz mając na uwadze, że również wielu emerytów ma problemy, aby związać koniec z końcem;
- O. mając na uwadze, że kryzys związany z COVID-19 ujawnił i zaostrzył problemy, z którymi boryka się wielu pracowników sezonowych, dotyczące ubezpieczenia zdrowotnego, ochrony socjalnej i odpowiednich godzin pracy;
- P. mając na uwadze, że przewodnicząca Komisji Ursula von der Leyen zapowiedziała we wrześniu 2020 r., że 37 % środków funduszu odbudowy, którego wartość wynosi 750 mld EUR, zostanie przeznaczony na cele Europejskiego Zielonego Ładu;
1. wyraża zaniepokojenie społecznymi skutkami kryzysu związanego z COVID-19 oraz wpływem środków izolacji nakazanych przez rządy, w szczególności na gospodarstwa domowe o niskich dochodach, rodziny i słabsze grupy społeczne, takie jak osoby starsze i osoby z niepełnosprawnościami, a także na pracowników, którzy znajdują się na pierwszej linii walki z kryzysem; wzywa państwa członkowskie, by powstrzymały się od ograniczania swobód, o ile nie jest to absolutnie konieczne;
 2. ponownie stwierdza, że rynek pracy i polityka zatrudnienia należą do wyłącznych kompetencji państw członkowskich, w związku z czym odrzuca zalecenia Komisji dla poszczególnych krajów;
 3. ubolewa nad faktem, że poziom bezrobocia młodzieży w kilku państwach członkowskich utrzymuje się na bardzo wysokim poziomie; jest zdania, że instrumenty finansowe UE w tej dziedzinie nie są skuteczne i przyniosły jedynie ograniczone rezultaty; przypomina, że według sprawozdania specjalnego Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 3/2015 osiągnięto niewielkie postępy, jeżeli chodzi o gwarancję dla młodzieży, a wyniki programu nie spełniają pierwotnych oczekiwań; podkreśla w związku z tym potrzebę poprawy skuteczności gwarancji dla młodzieży, zanim zaplanuje się zwiększenie jej budżetu; przypomina Komisji o zasadzie pomocniczości w odniesieniu do bezrobocia młodzieży, które można lepiej zwalczać na szczeblu państw członkowskich, uwzględniając potrzeby krajowych, regionalnych i lokalnych rynków pracy;
 4. przypomina, że tylko państwa członkowskie powinny decydować o swoich krajowych strategiach politycznych mających na celu pomoc młodym ludziom w znalezieniu wysokiej jakości miejsc pracy; wzywa państwa członkowskie do opracowania i

wdrożenia niezbędnych ram regulacyjnych dotyczących rynków pracy oraz do dostosowania systemów kształcenia i szkolenia, tak aby młodzi ludzie zaspokajali potrzeby rynku pracy; zachęca państwa członkowskie do ustanowienia ram w odniesieniu do systemów dualnych;

5. zauważa, że ludność Europy starzeje się; przypomina, że demografia ma znaczny wpływ na rynek pracy; zachęca w związku z tym państwa członkowskie do wdrożenia strategii politycznych, które odwrócą tendencje starzenia się na kontynencie, bez uciekania się do instrumentu migracji, który prowadzi do dumpingu socjalnego; zwraca uwagę na potrzebę zwiększenia stopy zatrudnienia i poprawy umiejętności cyfrowych pracowników w wieku powyżej 50 lat, zarówno przez tworzenie zachęt dla przedsiębiorstw w różnych dziedzinach, jak i przez zapewnienie dostępu do możliwości uczenia się przez całe życie;
6. odrzuca propozycję dotyczącą europejskiego programu reasekuracji świadczeń dla osób bezrobotnych, gdyż stanowi on kolejny krok w kierunku unii transferowej; jest zdania, że taki system nie rozwiązuje strukturalnych problemów rynku pracy na szczeblu krajowym lub regionalnym, które mają charakter stały; w zamian wzywa państwa członkowskie do odpowiedniego inwestowania w politykę w zakresie rynku pracy i reformy gospodarcze, tak aby zapobiec bezrobociu długotrwałemu;
7. podkreśla, że nowo utworzony instrument SURE musi mieć charakter tymczasowy; wzywa państwa członkowskie będące beneficjentami do wykorzystania części środków SURE na podnoszenie umiejętności osób zagrożonych bezrobociem, tak aby mogły one przejść do bardziej rentownych sektorów;
8. zachęca państwa członkowskie do podjęcia działań w celu dalszego uwzględniania i integrowania osób z niepełnosprawnościami na rynku pracy;
9. zachęca państwa członkowskie do dopilnowania, aby osoby zatrudnione otrzymywały wynagrodzenie, które zapewni im godne życie w ich kraju; przypomina w tym kontekście, że wszelkie decyzje w sprawie płac minimalnych należą do prerogatyw państw członkowskich; jest zaniepokojony tym, że Komisja wykorzystuje dynamikę wywołaną koronawirusem, aby nadal promować swój własny program dotyczący kwestii gospodarczych, społecznych i środowiskowych; podkreśla, że konkurencyjne płace można już w odpowiedni sposób osiągnąć dzięki negocjacjom zbiorowym i działalności związków zawodowych;
10. uważa, że pandemia COVID-19 i ograniczenia w przemieszczaniu się nałożone przez rządy drastycznie zwiększyły liczbę godzin telepracy pracowników; uznaje, że telepraca przynosi wiele korzyści społecznych i finansowych pracownikom i przedsiębiorstwom; uważa, że zdolność instytucji i agencji UE do zdalnego funkcjonowania to doskonała okazja do ograniczenia wydatków instytucji na przestrzeń biurową; zachęca państwa członkowskie do rozwijania, promowania, wspierania i regulowania telepracy i pracy za pośrednictwem platform internetowych;
11. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia godnych warunków pracy mobilnym pracownikom transgranicznym i pracownikom sezonowym;
12. podkreśla, że MŚP odgrywają kluczową rolę w kształtowaniu wzrostu gospodarczego i

tworzeniu miejsc pracy w UE; wzywa państwa członkowskie do zwiększenia wsparcia dla MŚP;

13. zauważa, że wskaźniki ubóstwa są nadal wysokie w wielu państwach członkowskich; podkreśla, że tworzenie godnych miejsc pracy jest najlepszym instrumentem walki z ubóstwem; podkreśla, że ubóstwo dzieci ma wiele różnych przyczyn oraz że istotne kwestie, takie jak opieka zdrowotna, kształcenie, opieka nad dziećmi, żywienie i mieszkalnictwo, wchodzą w zakres kompetencji i odpowiedzialności państw członkowskich; zachęca państwa członkowskie do stawienia czoła ubóstwu dzieci w trybie priorytetowym;
14. zachęca państwa członkowskie do dopilnowania, by ich systemy podatkowe i systemy zabezpieczenia społecznego nie stanowiły przeszkody w tworzeniu miejsc pracy; uważa, że otoczenie prawne sprzyjające MŚP jest ważnym warunkiem wzrostu gospodarczego; przypomina, że podstawą silnych i zrównoważonych systemów opieki społecznej są dobrze i sprawnie funkcjonujące gospodarki;
15. odrzuca wszelkie wysiłki podejmowane pod hasłem Europejskiego filaru praw socjalnych dążące do standaryzacji społecznych strategii politycznych i systemów ochrony socjalnej państw członkowskich, ponieważ podważyłoby to skuteczność strategii krajowych w tych dziedzinach;
16. zachęca państwa członkowskie do dopilnowania, by ich systemy emerytalne pozostały odpowiednie i zrównoważone w odniesieniu do pracowników i osób samozatrudnionych; zachęca państwa członkowskie, aby zagwarantowały godziwe emerytury i zwalczały ubóstwo wśród emerytów;
17. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że podczas kryzysu związanego z COVID-19 wiele państw członkowskich podjęło nadzwyczajne środki w celu zapobiegania bezdomności i eliminowania jej przez zapewnianie zakwaterowania w sytuacjach wyjątkowych; zachęca państwa członkowskie do wymiany najlepszych praktyk dotyczących sposobów rozwiązania coraz powszechniejszego problemu bezdomności;
18. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

Or. en